התובעת: עמותת בני ברוך - קבלה לעם

נגד

הנתבעים: 1. "כאן" - תאגיד השידור הישראלי

2. אלדד קובלנץ

3. שאול אמסטרדמסקי

4. גור מגידו

נוכחים:
ב"כ התובעת: עו"ד גלמן, עו"ד חנוך מילביצקי ועו"ד פרסי
ב"כ הנתבעים 1-4: עו"ד ליבליך ועו"ד קיסרמן
הנתבע 4 - בעצמו

פרוטוקול

ב"כ התובעת:

מאחר וביהמ"ש מורה לנציג להגיע, אז אמנם נמצא פה נתבע 4, אבל הנתבע 4 איננו למיטב ידיעתי והבנתי נציג הנתבעים 1-3. הנתבע 4 כבר זמן רב לא עובד בתאגיד. כשביהמ"ש נותן החלטה, ואנשים מטריחים עצמם ובאים.

ב"כ הנתבעים:

הנתבע 3 עזב לחו"ל, הוא קיבל מלגת לימודים, למשך שנתיים בארה"ב. לשאלת ביהמ"ש, מי היה צריך לבוא מטעם התאגיד, אני משיבה שאולי עוה"ד הפנימי, בוודאי לא הנתבע 2. לצורך העניין אני מייצגת נאמנה את כל הנתבעים.

ב"כ התובעת:

לא חלקתי שעוה"ד ליבליך מייצגת נאמנה את הנתבעים.

הערת בית - המשפט:

לשם הגילוי נאות, אציין כי מותב זה דן בתיק התובעת נגד מקסים דיאמנדי, כאשר בתיק דיאמנדי שימשה עוה"ד שותפה במשרד ב"כ הנתבעים כאן, כמגשרת, עוה"ד שירה בריק – חיימוביץ'.

ב"כ התובעת:

לעניין סעיף 40, אני מפנה למילים "מאחורי הקלעים רוחשת פרשה קשה סביב הארגון". מהווים את הפתיח להמשיך. כשאני אומר על מאן דהו, שימו לב תלויה ועומדת כנגד מאן דהו פרשה קשה, נסתרת

מן העין וכל מיני מילים כאלה, אני צריך להוכיח, כדי לעמוד בהגנת סעיף 14 לחוק, שני דברים – אחד, שמדובר אכן בפרשה קשה, שהיא אכן קיימת, ושניים, שיש עניין לציבור.

לשאלת ביהמ"ש, אני משיב, שאני מפנה לפס"ד אילנה דיין.

לשאלת ביהמ"ש כאשר זו פרשה קיימת שתלויה ועומדת, אני משיב שצריך להוכיח שאכן יש פרשה. אפשר היה להגיד לקורא הסביר, בהתאם לפס"ד אילנה דיין, שם הדיון הרלוונטי לאמת ומהי אמת בשעתה, וכמו שביהמ"ש אומר בדיוק, אפשר היה לומר בתיק אחר שמתנהל בביהמ"ש, הוגש מסמך שבו יש טענות, אז... אבל זה לא צהוב.

לעניין המשך הסעיף, אני משיב, שאם הייתי יודע מה קורה אצלם, הייתי כשר מדיר את רגליי ממקום כזה ולא מגיע לכנס כזה.

עיתונאי שכותב צריך לכתוב בצורה מדויקת, ואם ביהמ"ש שאל איך צריך לכתוב הדברים, היה צריך לכתוב שהקורא הסביר לא יבין את מה שרוצה העיתונאי שהוא יבין, אלא יבין את האמת. בדיוק על האיזונים העדינים האלה נמדד...

אפשר לומר על אדם שהאדם הזה הוא אדם שהורשע בעבירה של הפרת אמונים פעם אחת בתיק זה וזה ונידון ל-5 חודשי עבודות שירות, ללא קשר לתיק הזה. אפשר מאידך לבוא ולומר, לא שאני מקל בעבירה כזו, על אותו אדם, שהאיש הזה שק כבד של עבריינות תלויה מעל ראשו. לפעמים מה שלא אומרים, יותר גרוע ממה שאומרים. לפעמים הדיבה במה שלא אומרים, היא גדולה יותר ממה שאומרים. נדייק, לא היה מסמך. יותר מזה, הם יודעים הכל ומפרסמים, זה לעניין תום הלב.

לעניין "ריבוי פרסומים..."", כשהגוף הקיקיוני הזה אומר מה שאומר לגבי התובעת, זה עורבא פרח. גם בפייסבוק יש מעט מאד פרסומים כאלה. מי שמפרסם, גלי צה"ל, גוף רציני שאמר מה שאמר, התנצל.

"אנשי הארגון... מפקד גדול בליכוד", זה לא נכון, מדובר בגלגול שקרים. הם אומרים שהם אנשים מסוכנים ורוצים להשתלט על המדינה. זה נרטיב, הנרטיב חמור ביותר. מדוע? הנרטיב אומר שהתייצבו חברי כנסת ושרים למקום שיש בו פרשה קשה ונסתרת מהעין, השפעתה הגיעה עד לראש הממשלה... כבר הגיעה. זה הנרטיב. אם המשפט הזה היה עומד לבדו בחלל העולם, השפעתה של קבלה לעם הגיעה עד רה"מ זה מצוין, השפעתה הטובה. רה"מ כתב מכתב ובירך את לייטמן על ספרו החדש. אם זה היה לבדו, אין בעיה. אבל זה בא בתוך נייר, שימו לב הקוראים תראו מה אני התחקירן אומר לכם, מה אני גוף ציבורי, תאגיד השידור הציבורי, אומר לכם, שימו לב, מדובר בגוף עם מאפיינים כיתתיים, שפרשה חמורה מעיבה ועומדת שם, אומר לקורא, והם משתלטים על מדינת ישראל, כבר השרים פה וזה הגיע כבר לרה"מ, ובסיום – הפסקה האחרונה, נוגע לבכיר בקבלה לעם. זה שקר וכזב. לא היה ולא נברא. מלבד המילים "צו איסור פרסום"... שום דבר לא נכון. מדוע? צריך לכתוב, בימים אלו מתנהלים כמה תיקים בביהמ"ש. לא פרשה, לא קשה ולא חמורה.

מילביצקי אמר שבידיעות אחרונות כתבו בעניין, הוא בא וישב, ושמע. זכות הציבור לדעת. אבל להביא תמונה חד צדדית ומעוותת... אני יודע שלא היה וגם הם יודעים שלא היה כלום.

<u>עו"ד מילביצקי:</u>

מדובר במסמך שקרי, שהוגש, וכאשר כותבת המסמך, היו צריכים לעמוד מאחורי, התקפלו ומשכו אותו. ביהמ"ש קבע כאילו לא בא לעולם, זה היה בדיה ושקר מהתחלה. אין פרשה חמורה שלנו. זה שאנחנו תובעים דיבה, זה לא פרשה חמורה. ההתפקדות לא היה. לעמותה יש אינטרס ברור, לא בכלל להיכנס בשום צורה ודרך למשחק הזה. היא לא ממצבת עצמה כגוף פוליטי, היא מתרחקת מזה מאד.

<u>ב"כ התובעת:</u>

האם תאגיד ציבורי שממומן מכספי ציבור, שכל מי שיושב בחדר שמשלם מיסים משלם את זה, האם תאגיד ציבורי צריך לנהל תיק על כישלון כתבתי כזה, והאם לא צריך לבוא לומר, מה מפריע לכם, אנחנו נעשה כדוגמת גוף אחר שממומן מכספי ציבור, שעשה את זה. היה בפני מותב זה. כך צריך לנהוג, צריך לבוא ולומר סליחה, הייתה תקלה כאן. אנחנו אנשים מבוגרים, נראה מה מפריע, ונתקן.

<u>ב"כ הנתבעים:</u>

אתם הגשתם את התביעה.

<u>ב"כ התובעת:</u>

רוצים להוציא שתי עיניים ולא אחת. מדוע ולמה רוצים להוכיח הפרשות הזה? מעסיקים משרד עו"ד מהמוצלחים בישראל בתחום הזה, ובוודאי משלמים לו לירה או שתיים, ואני בעד, אבל לי לא משלמים מכספי ציבור. נכתב ע"י כתב שיש לו אג'נדה שכבר לא עובד שם. אם ביהמ"ש ראה את תצהיר השאלון שלנו, כמעט התעלפתי. בתצהיר כתוב כך, בשאלון, שאלנו מי ערך, בדק וחקר את הדברים לפני פרסומים, הנתבע 1 – הוא תאגיד ולא חקר כלום, הנתבע 2 – לא ידע, ולא ערך ולא חקר בעניין. הנתבע 3 – מה כתב? מה שענה הנתבע 4, אני לא יודע כלום. הנתבע 3 כבר לא פה. ומי נשאר? הנתבע 4. מי זה? מנהל מאבקים בלתי פוסקים מול הגוף הזה. צריכים לזכור וחשוב לומר, לא פרסום אחד ולא שניים ולא ארבעה. יש תביעות נגד האיש הזה. יש כוונה מאחורי הפרסום.

<u>ב"כ הנתבעים:</u>

בהמשך, אני חייבת להגיד שחברי מטעה, ולא מספיק שהטעה בהחלטה ויש החלטה שרק גור מגידו יגיע, והטעה שקובלנץ אמר שלא עשה ולא ידע, כי מה התצהיר אומר? זה לא מתפקידו ולא הייתה לו מעורבות בפרסום, כל קבלת ההחלטות הקשורה לתחקיר הם של הכתב וראש הדסק הכלכלי, ולא עסק בכך. וזה לא התפקיד שלו כמנכ"ל, אלא של העורך. כמו שמנכ"ל ידיעות לא עורך העיתון, וכמו שמנכ"ל הארץ לא עורך העיתון, לכל אחד יש תפקיד, יש שדרת תפקידים וחברי הראשון שצריך לדעת את זה.

דבר נוסף, אני באמת חושבת שהתביעה הזו לא הייתה צריכה לבוא לעולם. כתב ההגנה שלנו מלמד ומפרט בדיוק את הראיות והעובדות שהיינו על פיהן יכולים להעיד שקבלה לעם למשל מבקשת התפקדות, כמו שביהמ"ש אמר, על אותו סעיף, מפקד גדול בליכוד, זה לא רק אנחנו אמרנו, זה פורסם

בכל העיתונים. נספח ג' לכתב ההגנה, מפנה, "חברי קבלה לעם מתפקדים למפלגה..."', זה לא לשון הרע. חברי אונס הפרסום ומכריח את ביהמ"ש לחשוב דווקא בדרך כמו שהם רואים. הם חושבים שזה עושה להם נזק או שזה לא נכון, או שזה רע. אבל עובדות הן שהיה ניסיון התפקדות, ואכן קיבלו קולות בפ"ת, עניין הפרשה החמורה עברנו, והייתה פרשה, חמורה, שהם ביקשו איסור פרסום. אם ממנה יצא עורבא פרח, הכל בסדר, אבל כמו שביהמ"ש אמר, אנחנו לא צריכים להוכיח אם הייתה או לא הייתה הטרדה מינית, הייתה פרשה.

לגבי השאלות, אנחנו כתבנו והגבנו, וגם חברי, אנחנו קצת משתאים לנוכח תשובות התובעת, שהיא זו שגררה אותנו לכאן. כאשר מיד בתחילת כתב התביעה מפארת עצמה, ואת העומד בראש, מספרת כמה לייטמן הוא איש חכם, כל כך הרבה סעיפים מפארים את עצמם, כשאנחנו מבקשים מסמכים, איפה תעודת הסמכה לרבנות שהוא קורא לעצמו רב?

אני סבורה שתביעה על 140 אלף ₪ ללא הוכחת נזק, אלא נזק כללי, אני חושבת שהטענה שלכאורה יש לעמותה שם כ"כ טוב שהוא נפגע, השאלות שלנו היו שאלות שנוגעות גם להתנהלות של העמותה. אני מפנה לסעיף 6.

החלטה

לפני תביעה לפי חוק איסור לשון הרע של העמותה התובעת, כנגד שורה של נתבעים, וזאת בגין כתבה שפורסמה באתר תאגיד השידור וכן כוללת גם קובץ וידאו.

הצדדים הגישו בקשות בעניין גילוי מסמכים ושאלונים, וקבעתי דיון בבקשות האלו לאור סברתי כי יש למקד את הדיון בתביעה וכי הצדדים חרגו ממסגרת המחלוקת כפי שאני רואה אותה בתיק זה וכפי שהוגדרה בכתב התביעה.

סעיף ד' לכתב התביעה, עמ' 9 לכתב התביעה, הוא זה שמגדיר את הפרסום הדיבתי הנטען. במסגרת טענה זו, מפורטים ששה ציטוטים מהכתבה, אשר בגינם הוגשה התביעה ואשר לגביהם בלבד טוענת התובעת כי מדובר בפרסום דיבתי.

הפרסום הראשון, עניינו אמירה בכתבה כי מאחורי הקלעים רוחשת פרשה קשה סביב בכיר בארגון. הפרסום השני, עניינו פרשה מעיבה על הארגון אשר לטענת הכתב, אילו הפוליטיקאים היו יודעים זאת, ספק אם היו מגיעים לכנס.

הפרסומים השלישי והרביעי, עניינם צביעת התובעת כגוף פוליטי והתייחסות לגיוס מתפקדים לתנועת הליכוד ע"י התובעת. כמו כן, פרסום זה מדבר על "ריבוי פרסומים על מאפיינים כיתתיים של הארגון". הפרסום החמישי, עניינו טענת הכתבה כי ההשפעה של התובעת הגיעה עד לראש – הממשלה והפרסום האחרון עניינו – טענה כי מתבררת פרשה חמורה הנוגעת לבכיר בתובעת.

לשיטתי, יש לנהל תיק זה על בסיס הפרסומים הללו והאמור בהם בלבד ולא ארשה שינוי חזית או הרחבת חזית או התייחסות למחלוקות אחרות שיכול והיו מתעוררות ביחס לכתבה.

אציין כי, יש לנתח את הפרסומים הללו בהתאם לדרך המלך של בחינת תיק לשון הרע, כלומר בשלב הראשון אבחן האם בכלל מדובר בלשון הרע, בשלב השני אבחן האם האמירות הללו הינן בגדר אמת, ואם כן, האם יש בהן עניין לציבור, ובשלב השלישי אבחן האם קיימת הגנה במובנה הרחב, לרבות הגנת העיתונות האחראית.

ציינתי את האמור לעיל, לא רק לשם שמים, אלא שלטעמי תיחום המחלוקת בהתאם לאמור בהחלטה זו ובהתאם לסעיף ד' לכתב התביעה, הינו בעל השפעה על הליכי גילוי המסמכים והשאלונים בין הצדדים.

לאור האמור לעיל, אני מורה לצדדים להגיש שאלון או הליך גילוי מסמכים מתוקן, הנוגע אך ורק לשאלות שהגדרתי במחלוקת. ככל שתישאר מחלוקת לעניין הליכי הביניים, ביחס למחלוקות אלו, יהיו רשאים הצדדים להגיש בקשות חדשות בנושא.

למען הסר ספק, אבהיר כי הנושאים הבאים אינם בגדר מחלוקת בתיק זה: האם קיימים מאפיינים כיתתיים לתובעת (וזאת להבדיל מהטענה כי היו ריבוי פרסומים לגבי מאפיינים כיתתיים שכאלה אשר הינה אכן במחלוקת), דמותו של הרב לייטמן, היחס של התנועה לחבריה, גביית תשלומים ע"י התנועה, יחס התנועה לגבי נשים ועניינים הכספים של התנועה. סוגיות אלו לא מופיעות בפרסום הנטען כדיבתי, לא הוגשה בגינן תביעה ולכן אינן בגדר המחלוקת בתיק זה ולא אתיר שאלות או הגשת ראיות לגביהן.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי הצדדים יגישו ראיותיהם בדרך של תצהירי עדות ראשית בכתב, כדלקמן:

1. תצהירי עדות ראשית מטעם התביעה, לרבות חוות דעת, יוגשו עד ליום 15.1.19 ויומצאו לצד שכנגד במסירה אישית, בד בבד עם הגשתם לבית המשפט.
2. תצהירי עדות ראשית מטעם ההגנה, לרבות חוות דעת, יוגשו עד ליום 15.3.19 ויומצאו לצד שכנגד במסירה אישית, בד בבד עם הגשתם לבית המשפט.

2.א. תצהירי הזמה מטעם התביעה, יוגשו עד ליום 15.4.19.

3. יובהר, חוות-דעת של מומחים יש להגיש במועדים אשר נקבעו לעיל.
4. כל צד יצרף לתצהירים מטעמו את כל המסמכים שבדעתו להגיש לבית המשפט, כאשר לא תותר הגשת מסמך שלא צורף לתצהיר.

5. התצהירים וחוות הדעת, על נספחיהם, יוגשו בשני עותקים. עותק אחד לצורך סריקה לתיק המחשב במערכת הנט ועותק שני, כרוך וכולל דגלוני סימון של הנספחים, לשימוש בית המשפט.

6. צד המבקש להעיד עדים ללא הגשת תצהיר, יגיש במועד אשר נקבע להגשת תצהירים בקשה לזימון עדים ויפרט בה את שמות העדים, הסיבה לאי הגשת תצהיר מטעמם. לא תותר העדת עד שלא הגיש תצהיר אלא אם תינתן החלטה המתירה זו.

<u>תזכורת פנימית לבדיקת הגשת תצהירים ליום 16.4.19.</u>

קדם משפט לאחר הגשת תצהירים יתקיים ביום **30.4.19 בשעה 9:00.**

לקדם המשפט יתייצב נציג מהתובעת, נציג מתאגיד השידור ואחד מהנתבעים 4-3.

ניתנה והודעה היום י"ד כסלו תשע"ט, 22/11/2018 במעמד הנוכחים.

גלעד הס, שופט

הוקלד על ידי יעל וכמן

הרצליה * למקור * 531105